

Ministerstwo Klimatu i Środowiska

Podsekretarz Stanu
Anita Sowińska

DIŚ-II.0500.1.2026.EB
4395795.18770898.15114596
Warszawa, 10-09-2026

Dotyczy: odpowiedź na interpelację Posłanki Małgorzaty Tracz oraz grupy Posłanek (znak K10INT17386)
Temat: w sprawie funkcjonowania instalacji dla produkcji zwierzęcej o wielkości obsady, dla której wymagane jest pozwolenie zintegrowane

Pan Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Szanowny Panie Marszałku,

w związku z interpelacją nr K10INT17386 Posłanki Małgorzaty Tracz oraz grupy Posłanek przekazuję odpowiedź w zakresie kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska oraz Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, Głównego Inspektora Ochrony Środowiska oraz Ministra Zdrowia.

1. *Jaka jest liczba kurników i chlewni w Polsce, z wyodrębnieniem ww. instalacji?
Proszę o dokładną liczbę tych posiadających aktualne pozwolenie zintegrowane, w podziale na produkcję drobiu, produkcję trzody chlewnej oraz województwo.*

Zgodnie z art. 212 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska¹, Minister właściwy do spraw klimatu prowadzi rejestr wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego oraz wydanych pozwoleń zintegrowanych na podstawie dokumentacji przedłożonej przez organy właściwe do wydania przedmiotowych pozwoleń². Niezależnie od tego, Inspekcja Ochrony Środowiska (dalej: „IOŚ”), która kontroluje przestrzeganie warunków korzystania ze środowiska określonych w pozwoleniach, posiada również informacje o istniejących instalacjach funkcjonujących na fermach. Wojewódzcy Inspektorzy Ochrony Środowiska (dalej: „WIOŚ”) prowadzą wykazy instalacji do chowu lub hodowli drobiu lub świń, o więcej niż:

- 40 000 stanowisk dla drobiu,
- 2 000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg
- 750 stanowisk dla macior,

które są zamieszczone na stronach internetowych poszczególnych wojewódzkich inspektoratów ochrony środowiska i aktualizowane co kwartał. Dane z obydwu rejestrów pokrywają się.

¹ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz.U. z 2025 r., poz. 647 z późn. zm.), dalej: „Poś”

² Art. 209 ust. 1 oraz 211. Ust. 12 ustawy Poś

Tabela nr 1. Dane z informacji przesyłanych przez WIOŚ do informacji z działalności IOŚ o instalacjach chowu lub hodowli drobiu wymagających posiadania pozwolenia zintegrowanego oraz posiadających to uregulowanie w podziale na województwa w 2025 r.

Lp.	WIOŚ	Liczba instalacji do chowu lub hodowli drobiu wymagających pozwolenia zintegrowanego	Liczba instalacji do chowu lub hodowli drobiu dla których wydano pozwolenia zintegrowane
1.	Dolnośląski	32	30
2.	Kujawsko-Pomorski	79	79
3.	Lubelski	50	49
4.	Lubuski	43	43
5.	Łódzki	98	96
6.	Małopolski	12	12
7.	Mazowiecki	277	272
8.	Opolski	44	44
9.	Podkarpacki	3	3
10.	Podlaski	57	57
11.	Pomorski	29	25
12.	Śląski	36	34
13.	Świętokrzyski	12	11
14.	Warmińsko-Mazurski	32	27
15.	Wielkopolski	279	270
16.	Zachodniopomorski	82	82
SUMA		1165	1134

Tabela nr 2. Dane z informacji przesyłanych przez WIOŚ do informacji z działalności IOŚ o instalacjach chowu lub hodowli świń, o więcej niż 2 000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg wymagających posiadania pozwolenia zintegrowanego oraz posiadających to uregulowanie w podziale na województwa w 2025 r.

Lp.	WIOŚ	Liczba instalacji do chowu lub hodowli świń, o więcej niż 2 000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg wymagających pozwolenia zintegrowanego	Liczba instalacji do chowu lub hodowli świń, o więcej niż 2 000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg dla których wydano pozwolenia zintegrowane
1.	Dolnośląski	6	6
2.	Kujawsko-Pomorski	12	10

3.	Lubelski	12	12
4.	Lubuski	8	8
5.	Łódzki	11	11
6.	Małopolski	2	2
7.	Mazowiecki	10	8
8.	Opolski	8	3
9.	Podkarpacki	1	1
10.	Podlaski	1	1
11.	Pomorski	14	14
12.	Śląski	3	3
13.	Świętokrzyski	2	2
14.	Warmińsko-Mazurski	8	6
15.	Wielkopolski	24	23
16.	Zachodniopomorski	12	12
SUMA		134	122

Tabela nr 3. Dane z informacji przesyłanych przez WIOŚ do informacji z działalności IOŚ o instalacjach o instalacjach chowu lub hodowli świń o więcej niż 750 stanowisk dla macior wymagających posiadania pozwolenia zintegrowanego oraz posiadających to uregulowanie w podziale na województwa w 2025 r.

Lp.	WIOŚ	Liczba instalacji do chowu lub hodowli świń o więcej niż 750 stanowisk dla macior wymagających pozwolenia zintegrowanego	Liczba instalacji do chowu lub hodowli chowu lub hodowli świń o więcej niż 750 stanowisk dla macior dla których wydano pozwolenia zintegrowane
1.	Dolnośląski	5	5
2.	Kujawsko-Pomorski	5	5
3.	Lubelski	1	1
4.	Lubuski	8	8
5.	Łódzki	3	3
6.	Małopolski	1	1
7.	Mazowiecki	3	3
8.	Opolski	3	3
9.	Podkarpacki	3	3
10.	Podlaski	1	1

11.	Pomorski	7	7
12.	Śląski	1	1
13.	Świętokrzyski	2	2
14.	Warmińsko-Mazurski	8	8
15.	Wielkopolski	7	7
16.	Zachodniopomorski	14	14
SUMA		72	72

2. Czy wszystkie ww. instalacje posiadają aktualne pozwolenia? Jeżeli nie wszystkie – to ile ich nie posiada?

Mając na uwadze dane wskazane w odpowiedzi na pytanie 1, należy stwierdzić, że na koniec 2025 r. w kraju funkcjonowało:

- 1 165 instalacji do chowu i hodowli drobiu wymagających pozwolenia zintegrowanego, zaś 1 134 instalacje (tj. 97%) posiadały pozwolenie zintegrowane,

- 134 instalacje do chowu lub hodowli świń, o więcej niż 2 000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg wymagających posiadania pozwolenia zintegrowanego zaś 122 instalacje (tj. 91%) posiadały pozwolenie zintegrowane,

- 72 instalacje do chowu lub hodowli świń o więcej niż 750 stanowisk dla macior, z których wszystkie (tj. 100%) posiadały pozwolenie zintegrowane.

3. Jeżeli niektóre ww. instalacje działają bez pozwolenia, to na jakiej podstawie ocenia się ich oddziaływanie na środowisko?

Instalacje objęte obowiązkiem posiadania pozwolenia zintegrowanego przed jego uzyskaniem mogą wymagać uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie przepisów u.o.o.ś³. Na tym etapie dokonywana jest kompleksowa ocena oddziaływania na środowisko danego przedsięwzięcia.

Ponadto, w toku kontroli organ Inspekcji Ochrony Środowiska ocenia czy instalacja jest użytkowana zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa ochrony środowiska oraz czy jej eksploatacja wymaga uzyskania pozwolenia zintegrowanego. W tym celu analizowane są m.in. rodzaj i skala prowadzonej działalności, parametry techniczne instalacji, wielkość emisji do poszczególnych komponentów środowiska, sposób gospodarowania odpadami oraz inne informacje pozwalające ustalić, czy instalacja należy do kategorii objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia zintegrowanego.

W przypadku stwierdzenia podczas kontroli eksploatacji instalacji bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego zastosowanie znajduje art. 365 ust. 1 ustawy Poś, zgodnie z którym Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska jest zobowiązany do wydania decyzji

³ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2026 r. poz. 670) – dalej u.o.o.ś.

o wstrzymaniu eksploatacji takiej instalacji. Przepis ten ma charakter obligatoryjny, co oznacza, że po ustaleniu faktu prowadzenia eksploatacji bez wymaganego pozwolenia organ nie dysponuje uznaniem administracyjnym co do zastosowania tego środka.

Niezależnie od powyższego, w toku kontroli mogą być również dokonywane ustalenia dotyczące rzeczywistego oddziaływania instalacji na środowisko, w szczególności na podstawie wyników pomiarów, oględzin, dokumentacji technicznej oraz innych dostępnych dowodów. Ustalenia te mogą stanowić podstawę do podjęcia dalszych działań przewidzianych przepisami prawa.

4. Ile podmiotów ubiega się o nie dla ww. kurników lub chlewni?

Z rejestru prowadzonego w Ministerstwie Klimatu i Środowiska wynika⁴, że złożonych zostało dla instalacji do chowu lub hodowli drobiu lub świń o więcej niż:

- 40 000 stanowisk dla drobiu - 171 wniosków o wydanie pozwolenia zintegrowanego;
- 2000 stanowisk dla świń o wadze powyżej 30 kg - 15 wniosków;
- 750 stanowisk dla macior - 4 wnioski.

5. Ile razy w latach 2020-2025 odmówiono wydania pozwolenia zintegrowanego oraz co było tego głównym powodem, w przypadku instalacji chowu lub hodowli zwierząt gospodarskich?

Pytanie zostało skierowane do wszystkich organów właściwych do wydania pozwolenia zintegrowanego w Polsce.

Na podstawie informacji przekazanych przez urzędy marszałkowskie województw dolnośląskiego, łódzkiego, mazowieckiego i opolskiego, w latach 2020–2025, wydano łącznie sześć decyzji odmownych dotyczących pozwoleń zintegrowanych dla instalacji chowu lub hodowli zwierząt gospodarskich. W czterech przypadkach odmówiono wydania pozwolenia dla nowych instalacji, natomiast w dwóch przypadkach odmówiono zmiany pozwolenia dla instalacji już istniejących.

Najczęstszą konkretną przyczyną odmowy wydania pozwolenia dla nowych instalacji była niezgodność zakresu planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, w których zmieniono założenia inwestycyjne, w szczególności zwiększenie obsady zwierząt, wykraczały poza zakres określony w uzyskanych decyzjach środowiskowych.

Inną podstawą odmowy były istotne i nieuzupełnione uchybienia wniosku, które uniemożliwiały ocenę wpływu instalacji na środowisko oraz potwierdzenie spełnienia wymagań najlepszych dostępnych technik BAT. Dodatkowo stwierdzono brak decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach obejmującej wnioskowany zakres instalacji.

Kolejna odmowa wynikała z nieprzedłożenia informacji i dowodów niezbędnych do wykazania spełnienia warunków uzyskania pozwolenia. Wnioskodawca nie wykazał w szczególności posiadania tytułu prawnego do instalacji oraz nie przedstawił dowodów potwierdzających dotrzymanie dopuszczalnych poziomów hałasu na najbliższych terenach objętych ochroną akustyczną.

W przypadku dwóch istniejących instalacji odmówiono zmiany obowiązujących pozwoleń zintegrowanych. Przyczyną było nieusunięcie wad wniosku, co uniemożliwiało

⁴ Dane na dzień 26.08.2026 r.

potwierdzenie spełnienia wymagań BAT i obowiązujących standardów oraz niespełnienie wymagań BAT, negatywne oddziaływanie fermy na wody podziemne oraz informacje o niespełnianiu wymagań prawnych w zakresie bioasekuracji, higieny pasz i postępowania z produktami ubocznymi pochodzenia zwierzęcego.

7. Czy dane Inspekcji Weterynaryjnej i dane bazy IPPC były kiedykolwiek systematycznie porównywane? Jeżeli tak – kiedy przeprowadzono ostatnie takie porównanie i z jakim wynikiem?

GIOŚ oraz WIOŚ, w celu realizacji ustawowych zadań kontrolnych posiadają zawarte porozumienia o współpracy z odpowiednio Głównym Lekarzem Weterynarii (dalej: „GLW”) i WLW. Współpraca ta polega między innymi na cyklicznym przekazywaniu przez WLW do WIOŚ list gospodarstw utrzymujących trzodę chlewną w liczbie ponad 2000 sztuk lub 750 macior, drób lub zwierzęta futerkowe w liczbie ponad 40 000 stanowisk oraz przekazywaniu przez WIOŚ do WLW list instalacji do chowu lub hodowli trzody chlewnej w liczbie ponad 2 000 stanowiska dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior oraz do chowu drobiu lub zwierząt futerkowych w liczbie ponad 40 000 stanowisk. Zakres współpracy obejmuje ponadto wymianę informacji o przeprowadzonych kontrolach. Dane od WLW są, przez poszczególne WIOŚ cyklicznie analizowane i porównywane z danymi dotyczącymi listy instalacji będącymi w zasobie WIOŚ.

Podkreślenia wymaga fakt, że rejestr danych Inspekcji Weterynaryjnej i rejestr prowadzony przez ministra właściwego ds. klimatu to dwa odrębne rejestry, prowadzone przez różne organy i na potrzeby realizacji różnych zadań. Dlatego też nie były porównywane. Ponadto z obowiązujących przepisów prawa nie wynika obowiązek ich systematycznego porównywania.

8. Ile podmiotów IPPC/IED w latach 2020-2025 było raportowanych do Komisji Europejskiej?

Sprawozdanie za 2024 r. dotyczące instalacji objętych rozdziałem II, III i IV ww. dyrektywy IED w zakresie danych określonych w załączniku I decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1135 z dnia 10 sierpnia 2018 r. ustanawiającej rodzaj, format i częstotliwość przekazywania informacji, które mają być udostępniane przez państwa członkowskie na potrzeby sprawozdań z wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE w sprawie emisji przemysłowych zawiera informacje o 4564 zakładach, w których scharakteryzowanych zostało 5370 instalacji objętych wskazanymi powyżej rozdziałami dyrektywy IED (w tym instalacje do chowu lub hodowli drobiu i świń)

10. Czy ministerstwo planuje zintegrowanie systemów informatycznych IW z bazą IPPC i rejestrem BDO, tak aby identyfikacja podmiotów działających bez wymaganych pozwoleń środowiskowych była możliwa w czasie rzeczywistym?

Ministerstwo Klimatu i Środowiska nie prowadzi obecnie prac legislacyjnych ani informatycznych zmierzających do integracji Rejestru-BDO ze wskazanymi w pytaniu systemami.

Należy podkreślić, że poszczególne rejestry i systemy teleinformatyczne (IW, IPPC, BDO) funkcjonują w oparciu o odrębne podstawy prawne oraz realizują różne cele publiczne. BDO stanowi przede wszystkim narzędzie służące ewidencji odpadów i sprawozdawczości w zakresie gospodarki odpadami oraz realizacji obowiązków rejestrowych określonych w ustawie o odpadach⁵.

⁵ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1587, ze zm.).

Natomiast baza instalacji objętych pozwoleniami zintegrowanymi (IPPC) oraz rejestr wykorzystywany przez organy Inspekcji Weterynaryjnej służą wykonywaniu odmiennych zadań związanych z nadzorem, kontrolą oraz gromadzeniem danych o środowisku.

Biorąc pod uwagę różne cele, dla których powstały wymienione systemy/bazy połączenie ich ze sobą w jeden system może być istotnie utrudnione także pod względem technicznym.

11. W jaki sposób ministerstwo kontroluje prawidłowość działania ww. instalacji (kurników i chlewni), które nie posiadają pozwolenia zintegrowanego lub nie figuruje w odpowiednich rejestrach środowiskowych, a co za tym idzie – w planach kontroli WIOŚ?

Kontrola organów IOŚ m.in. instalacji do chowu lub hodowli drobiu ma na celu sprawdzenie przestrzegania przepisów o ochronie środowiska oraz decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska. Zasady prowadzenia kontroli regulują odpowiednie przepisy rozdziału 3 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska⁶. Należy wskazać, że kontrole odbywają się również w instalacjach nieposiadających pozwoleń zintegrowanych, w szczególności, jeśli zachodzą podejrzenia funkcjonowania takiego podmiotu bez wymaganych prawem regulacji.

Instalacje są kontrolowane m.in. w zakresie:

uregulowania stanu formalno – prawnego dotyczącego korzystania ze środowiska w ramach prowadzonej działalności, tj. czy instalacja posiada wymagane prawem pozwolenia, np. pozwolenie zintegrowane, pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza lub czy dokonano zgłoszenia instalacji, jeśli było ono wymagane;

przestrzegania warunków ustalonych w ww. pozwoleniach lub innych pozwoleniach, w tym pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi czy też rolnicze wykorzystanie ścieków - o ile są one wymagane.;

przestrzegania przepisów dotyczących Krajowego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (PRTR), w przypadku, gdy na terenie danej działalności eksploatowana jest instalacja wymieniona w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz. U. UE. L. z 2006 r. Nr 33, str. 1 z późn. zm.), tj. w szczególności instalacja do intensywnego chowu lub hodowli drobiu lub świń;

działań mających na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych, co wynika z ustawy Prawo wodne⁷. Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy Pw, właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska dokonuje kontroli:

- 1) stosowania programu działań,
- 2) spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem,
- 3) stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem

⁶ Ustawa z dnia 20 lipca 1991 r. *Inspekcji Ochrony Środowiska* (Dz.U. z 2024 r. poz. 425), dalej: „ustawa IOŚ”

⁷ Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne* (Dz.U. z 2025 r. poz. 960), dalej: „ustawa Pw”

- przez podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 102 ust. 1 ustawy Pw.

przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów nawozowych UE i produktów pofermentacyjnych zgodnie z art. 32 ustawy o nawozach i nawożeniu. Kontrole te polegają na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin, produkty nawozowe UE i produkty pofermentacyjne.

Przepisy przewidują dwa tryby działań kontrolnych Inspekcji:

1. Kontrole planowe: W przypadku, gdy wobec danego podmiotu mają zastosowanie przepisy ustawy Pp, wtedy otrzymuje on zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli co najmniej 7 dni przed planowanym przyjazdem inspektorów. Pozwala to na przygotowanie niezbędnej dokumentacji.
2. Kontrole pozaplanowe (w tym interwencyjne): Rozpoczynane są bez uprzedniego zawiadomienia podmiotu o zamiarze wszczęcia kontroli.

12. Czy Główny Inspektorat Ochrony Środowiska prowadzi systemową weryfikację krzyżową danych Inspekcji Weterynaryjnej z bazą pozwoleń zintegrowanych? Jeżeli nie – dlaczego? Jeżeli tak – jaki był rezultat ostatniego porównania? Czy ewentualne rozbieżności pojawiły się nagle, czy też były to nieprawidłowości narastające przez lata?

Jak wskazano w pytaniu 7 i 9 GIOŚ i WIOŚ posiadają zawarte porozumienia z GLW i WLW. Dane od WLW są przez poszczególne WIOŚ cyklicznie analizowane i porównywane z danymi dotyczącymi listy instalacji będącymi w zasobie WIOŚ.

13. Ile kontroli zostało przeprowadzonych przez Inspekcję Ochrony Środowiska w latach 2020-2025 w instalacjach o obsadzie zwierząt wymagającej pozwolenia zintegrowanego? Ile kontroli dotyczyło podmiotów bez pozwoleń zintegrowanych?

IOŚ w latach 2020 – 2025 przeprowadziły łącznie 2 807 kontroli ferm tuczu trzody chlewnej i drobiu oraz 11 357 kontroli, o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne, tj. kontroli stosowania programu działań, spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem, stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem, przez podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność, w ramach której są przechowywane nawozy naturalne lub stosowane nawozy.

W tabeli nr 4 podano liczbę kontroli ferm tuczu trzody chlewnej i ferm drobiu wymagających pozwolenia zintegrowanego oraz kontroli, o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne w rozbiu na lata 2020 - 2025. Kontrole, o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne dotyczą zarówno instalacji wymagających pozwolenia zintegrowanego jak i mniejszych gospodarstw rolnych. Inspekcja Ochrony Środowiska nie prowadzi statystyk, ile kontroli, o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne zostało przeprowadzonych w instalacjach ferm tuczu trzody chlewnej i drobiu - wymagających pozwolenia zintegrowanego.

Tabela 4. Liczba kontroli ferm tuczu trzody chlewnej i ferm drobiu wymagających pozwolenia zintegrowanego oraz kontroli, o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne

Rok	Liczba kontroli ferm tuczu chlewnej wymagających pozwolenia zintegrowanego	Liczba kontroli ferm drobiu wymagających pozwolenia zintegrowanego	Liczba kontroli o których mowa w art. 108 ust. 1 ustawy Prawo wodne
2025	74	446	2057
2024	54	349	1959
2023	179	346	2005
2022	170	329	2493
2021	159	321	1426
2020	138	242	1417
SUMA	774	2033	11 357

14. *Jakie kroki były podejmowane, jeżeli podczas czynności kontrolnych stwierdzono brak posiadania wymaganego pozwolenia zintegrowanego? Czy na tej podstawie podjęto decyzję o zakończeniu działania ww. instalacji?*

W przypadku ustalenia podczas kontroli użytkowania instalacji bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego zastosowanie znajduje art 365 ust. 1 Poś obligujący WIOŚ do wstrzymania, w drodze decyzji eksploatacji takiej instalacji.

15. *Czy istnieje centralny mechanizm wykrywania instalacji funkcjonujących bez wymaganych decyzji środowiskowych? Jeżeli nie – czy i kiedy ministerstwo planuje jego wdrożenie?*

Przepisy ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko³ nie zawierają regulacji dotyczących centralnego mechanizmu wykrywania instalacji funkcjonujących bez wymaganej decyzji środowiskowej. Niemniej jednak zgodnie z art. 76 ust. 1 u.o.o.ś. w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w sprawach dotyczących wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przez organy, o których mowa w art. 75 ust. 1 pkt 2-4, lub organy wyższego stopnia w stosunku do tych organów, właściwy regionalny dyrektor ochrony środowiska kieruje wystąpienie, którego treścią może być w szczególności wnioszek o stwierdzenie nieważności tej decyzji.

16. *W jaki sposób państwo monitoruje gospodarkę ściekową, odcieki z pomiotu, odpady poubojowe oraz emisje amoniaku i związków azotu w instalacjach, które formalnie pozostają poza systemem pozwoleń zintegrowanych oraz rejestrem BDO?*

Tak jak wskazano w odpowiedzi na pytanie 11, zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska do zadań Inspekcji Ochrony Środowiska należy w szczególności kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska w zakresie m. in.:

- przestrzegania przepisów o ochronie środowiska,

- przestrzegania decyzji ustalających warunki korzystania ze środowiska oraz przestrzegania zakresu, częstotliwości i sposobu prowadzenia pomiarów wielkości emisji i jej wpływu na stan środowiska.

IOŚ prowadzi kontrole m.in. w zakresie:

uregulowania stanu formalno – prawnego dotyczącego korzystania ze środowiska w ramach prowadzonej działalności, tj. czy instalacja posiada wymagane prawem pozwolenia, np. pozwolenie zintegrowane, pozwolenie na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza lub czy dokonano zgłoszenia instalacji, jeśli było ono wymagane;

przestrzegania warunków ustalonych w ww. pozwoleniach lub pozwoleniach wodnoprawnych na pobór wód lub wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi czy też rolnicze wykorzystanie ścieków - o ile są one wymagane;

przestrzegania przepisów dotyczących Krajowego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (PRTR), w przypadku, gdy eksploatowana jest instalacja wymieniona w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r.

w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniającego dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz. U. UE. L. z 2006 r. Nr 33, str. 1 z późn. zm.), tj. w szczególności instalacja do intensywnego chowu lub hodowli drobiu lub świń;

działań mających na celu ochronę wód przed zanieczyszczeniem azotanami pochodzącymi ze źródeł rolniczych, co wynika z ustawy Pw. Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy Pw, właściwy organ Inspekcji Ochrony Środowiska dokonuje kontroli:

- 1) stosowania programu działań,
- 2) spełnienia obowiązku posiadania planu nawożenia azotem,
- 3) stosowania nawozów zgodnie z planem nawożenia azotem,

- przez podmioty prowadzące produkcję rolną oraz podmioty prowadzące działalność,
o której mowa w art. 102 ust. 1 Pw.

przestrzegania przepisów dotyczących warunków stosowania i przechowywania nawozów, środków wspomagających uprawę roślin, produktów nawozowych UE i produktów pofermentacyjnych zgodnie z art. 32 ustawy o nawozach i nawożeniu. Kontrole te polegają na sprawdzeniu podmiotów stosujących i przechowujących nawozy, środki wspomagające uprawę roślin, produkty nawozowe UE i produkty pofermentacyjne.

Podsumowując, należy wskazać, że brak posiadania przez instalację pozwolenia zintegrowanego nie oznacza, że instalacja nie będzie skontrolowana przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska.

17. Czy ministerstwo posiada analizę ryzyka wpływu instalacji funkcjonujących poza systemem IPPC na (1) wody gruntowe, (2) wody powierzchniowe, (3) strefy ochronne ujęć wody pitnej, (4) obszary OSN (obszary szczególnie narażone)?

Wpływ instalacji do chowu i hodowli zwierząt na wymienione w pytaniu komponenty, o ile są one zaliczane do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, jest badany indywidualnie na etapie wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

18. Czy i jak w sytuacji, gdy instalacja funkcjonuje poza systemem pozwoleń, przeprowadzana jest ocena jej wpływu na bezpieczeństwo lokalnych ujęć wody pitnej – skoro nie jest znany sposób gospodarowania odpadami i ściekami technologicznymi, ani źródła poboru wody przez taką instalację?

Podmiot korzystający ze środowiska ponosi odpowiedzialność za jej oddziaływanie na środowisko, niezależnie od objęcia danej instalacji systemem pozwoleń. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy Poś podmiot podejmujący działalność mogącą negatywnie oddziaływać na środowisko jest obowiązany do zapobiegania temu oddziaływaniu. Jeżeli natomiast negatywne oddziaływanie działalności nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, podmiot ten, kierując się zasadą przezorności, ma obowiązek podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze, stosownie do art. 6 ust. 2 Poś. W sytuacji, w której nie jest znany sposób gospodarowania odpadami i ściekami technologicznymi ani źródło poboru wody, nie można z góry wykluczyć zagrożenia dla lokalnych ujęć wody. Okoliczności te powinny zatem podlegać ustaleniu w ramach czynności kontrolnych prowadzonych przez właściwe organy, na podstawie przepisów w zakresie ochrony środowiska, gospodarki odpadami i gospodarki wodnej. Z kolei w przypadku użytkowania instalacji eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego zastosowanie znajduje art. 365 ust 1 ustawy Poś stanowiący o wstrzymaniu w drodze decyzji takiej instalacji. Decyzję wydaje wojewódzki inspektor ochrony środowiska.

19. W jaki sposób, w sytuacji potencjalnie dużej liczby ww. instalacji poza rejestrami i w województwach o szczególnej ich koncentracji, dokonywany jest skumulowany pomiar wpływu tych instalacji na powietrze, wodę i glebę? W jaki sposób ustalone jest, że w danej okolicy nie powinny powstawać kolejne tego typu instalacje, niezależnie od miejscowych uwarunkowań?

Ustalenie skali i zasięgu oddziaływania inwestycji oraz sposobu przeciwdziałania ich następstwom stanowi przedmiot postępowania administracyjnego zmierzającego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Decyzja ta, w myśl art. 71 ust. 2 u.o.o.ś., wydawana jest dla planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w rozporządzeniu Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko⁸. W toku ww. postępowania, dla przedsięwzięć wymienionych w § 2 r.o.o.ś. ocena oddziaływania na środowisko przeprowadzana jest obligatoryjnie. Natomiast przedsięwzięcia, o których mowa w § 3 r.o.o.ś. podlegają obowiązkowi oceny oddziaływania na środowisko, o ile taką potrzebę stwierdzi organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Ocena oddziaływania na środowisko stanowi proces o charakterze kompleksowej, wyważonej i systematycznej analizy, którego głównym celem jest ustalenie wpływu planowanej inwestycji i jej alternatyw na poszczególne komponenty środowiska oraz wskazanie możliwych rozwiązań, mających zapobiec jego negatywnym skutkom. Integralną częścią procedury oraz podstawą do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji inwestycji jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, który ma ustalić potencjalne zagrożenia związane z realizacją planowanego przedsięwzięcia. Zakres przedmiotowy raportu musi być każdorazowo zgodny z wymogami ujętymi w art. 66 ust. 1 u.o.o.ś., w tym uwzględniać: opis metod prognozowania zastosowanych przez

⁸ Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. poz. 1839, ze zm.) – dalej r.o.o.ś.

wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z: istnienia przedsięwzięcia, wykorzystywania zasobów środowiska, emisji (pkt 8), oraz opis przewidywanych działań mających na celu unikanie, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko (pkt 9). Jedną z konsekwencji szerokiego zakresu informacji w raporcie jest konieczność przeprowadzenia analiz z uwzględnieniem innych niż planowane przedsięwzięcie źródeł emisji, które będą oddziaływać na tereny, dla których ustalono standardy emisyjne i standardy jakości środowiska (m.in. w zakresie hałasu, emisji substancji do powietrza, ścieków) oraz **powodować uciążliwości i przekroczenia dopuszczalnych poziomów, w wyniku kumulacji – zsumowania poziomów emisji pochodzących od różnych źródeł tego samego rodzaju**. Stąd też w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko muszą znaleźć się informacje na temat powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć realizowanych, zrealizowanych lub planowanych, dla których wydano decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem. W zależności od stopnia zaawansowania procesu inwestycyjnego zamierzeń budowlanych znajdujących się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia oraz od ich rodzaju, analiza oddziaływań skumulowanych będzie zróżnicowana pod względem formy i szczegółowości. Weryfikacja przedstawionej w dokumentacji analizy oddziaływań skumulowanych (m.in. w zakresie emisji do powietrza i hałasu) prowadzona jest w szczególności w oparciu o:

- lokalizację względem innych przedsięwzięć,
- parametry techniczne urządzeń i instalacji,
- emisję charakterystyczną dla procesów technologicznych,
- odległość od zabudowy mieszkaniowej,
- dane meteorologiczne dla rejonu inwestycji,
- aerodynamiczny współczynnik szorstkości terenu.

Na podstawie przeprowadzonych analiz organ prowadzący postępowanie wprowadza odpowiednie uwarunkowania środowiskowe pozwalające na dotrzymanie standardów środowiskowych na danym terenie. W przypadku, gdy zachodzą przesłanki o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy Poś, stwierdzana jest konieczność utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania. W takiej sytuacji dodatkowo nakładany jest obowiązek wykonania analizy porealizacyjnej, określając jej zakres i termin przedstawienia oraz wskazując inne organy (niż organ prowadzący postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach), którym także należy ją przedstawić.

23. W jaki sposób państwo zamierza przywrócić pełną zgodność sektora drobiarskiego oraz sektora trzody chlewnej z wymogami dyrektywy IED?

Jednym z narzędzi mających na celu sprawdzenie poprawności działania podmiotów z obowiązującymi przepisami są kontrole. Kontrole są prowadzone m.in. przez IOŚ. Zadania IOŚ określone są w art. 2 ustawie IOŚ. Do zadań tych należy m.in. kontrola podmiotów korzystających ze środowiska w rozumieniu ustawy Poś. W przepisach ustawy Poś znajdują

się obowiązki dotyczące prowadzących chów i hodowlę zwierząt w ilościach stanowiących o konieczności posiadania pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z art. 9 ust. 1, 1a i 1b ustawy o IOŚ, Inspekcja Ochrony Środowiska prowadzi kontrole planowe i pozaplanowe. Kontrole planowe planuje się, uwzględniając potrzebę zapewnienia systematycznej oceny zagrożeń życia i zdrowia ludzi oraz środowiska, w szczególności wynikających z działalności podmiotów korzystających ze środowiska, i ustala w planach kontroli. Do kontroli pozaplanowych zalicza się kontrole:

1) przeprowadzane na wniosek organów administracji publicznej lub podmiotów, o ile przepisy szczególne przewidują możliwość występowania z takim wnioskiem;

2) interwencyjne.

24. Czy planowany jest ogólnokrajowy audyt instalacji do produkcji zwierzęcej oraz ubojni w zakresie (1) posiadania pozwolenia IPPC, (2) zgodności z BAT, (3) gospodarki ściekowej i odpadowej?

Należy wskazać, że zgodnie z art. 5a pkt 4 ustawy IOŚ w odniesieniu do instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego okres pomiędzy kontrolami nie przekracza:

1) roku dla instalacji stwarzających największe zagrożenie;

2) 3 lat dla instalacji, której prowadzącym instalację jest organizacja zarejestrowana w systemie ekzarządzania i audytu (EMAS) lub dla instalacji stwarzających najmniejsze zagrożenie .

Kontrole odbywają się więc w regularnych odstępach czasu zgodnie z planami kontroli opracowanymi przez IOŚ i są uzupełniane kontrolami interwencyjnymi.

Ponadto, w zakresie zgodności instalacji do produkcji zwierzęcej lub ubojni z BAT, na podstawie art. 215 ustawy Poś, organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego zobowiązany jest dokonać analizy pozwoleń po publikacji w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej konkluzji BAT. Organy analizują pozwolenia zintegrowane również, jeżeli nastąpiła zmiana w najlepszych dostępnych technikach oraz zmiana w przepisach ochrony środowiska (art. 216 ust 1 pkt 2 i 3) a dodatkowo nie rzadziej niż raz na 5 lat.

25. Biorąc pod uwagę, że pojedyncza inspekcja WIOŚ może przeprowadzić maksymalnie kilkanaście kontroli rocznie, a część postępowań trwa ponad 18 miesięcy z uwagi na obstrukcję procesu kontrolnego – w jakim realnym terminie możliwe jest objęcie systemem IPPC wszystkich instalacji do produkcji zwierzęcej zobowiązanych do posiadania pozwolenia zintegrowanego?

Jak wskazano w odpowiedzi na pytanie 24 częstotliwość kontroli instalacji wymagających uzyskania pozwolenia zintegrowanego odbywa się zgodnie z art. 5a pkt 4 ustawy IOŚ..

Dodatkowo zgodnie z art. 9a ust. 1 ustawy o Inspekcji Ochrony Środowiska, kontrolę przedsiębiorców wykonuje się na zasadach określonych w rozdziale 5 ustawy Prawo przedsiębiorców⁹. Regulacje dot. czasu trwania kontroli przedsiębiorców znajdują się w art. 55 ust. 1 ww. ustawy. Zgodnie tym przepisem czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym, nie może przekraczać w odniesieniu do:

⁹ Ustawa z dnia 6 marca 2018 r. *Prawo przedsiębiorców* (Dz.U. z 2025 r. poz. 1480 z późn. zm.), dalej „Pp”

- 1) mikroprzedsiębiorców - 6 dni roboczych;
- 2) małych przedsiębiorców - 18 dni roboczych;
- 3) średnich przedsiębiorców - 24 dni roboczych;
- 4) pozostałych przedsiębiorców - 48 dni roboczych.

Ponadto jak wskazano powyżej WIOŚ ma obowiązek wstrzymać funkcjonowanie instalacji eksploatowanej bez wymaganego pozwolenia zintegrowanego. W konsekwencji jeżeli prowadzący instalację nie uzyska wymaganego pozwolenia nie będzie mógł takiej instalacji eksploatować. Termin przywrócenia zgodności zależy od przebiegu poszczególnych postępowań administracyjnych, w tym kompletności i jakości wniosku oraz korzystania przez strony ze środków odwoławczych.

26. Czy ministerstwo dostrzega ryzyko wszczęcia postępowania naruszeniowego przez Komisję Europejską wobec Polski w związku z niepełnym wdrożeniem i egzekwowaniem dyrektywy IED?

Jak wskazano w odpowiedziach powyżej, Ministerstwo Klimatu i Środowiska na bieżąco monitoruje sytuację w zakresie przestrzegania przez prowadzących instalacje wymagające uzyskania pozwolenia zintegrowanego wymagań wynikających z obowiązujących przepisów.

Aktualne przepisy zapewniają narzędzia umożliwiające rozwiązanie tej kwestii bez narażania Polski na ryzyko zastosowania sankcji przez Komisję Europejską.

27. Jakie skuteczne mechanizmy administracyjne i prawne – inne niż wielomiesięczna procedura wydania decyzji wstrzymującej – posiada WIOŚ w celu powstrzymania nielegalnej działalności podmiotów uchylających się od kontroli?

WIOŚ poza wydaniem decyzji administracyjnej wstrzymującej działalność dysponuje innymi instrumentami administracyjnymi, prawnymi i karnymi, które można zastosować w zależności od sytuacji. Najważniejsze z nich to:

- mandaty, pouczenia, wnioski do sądu o ukaranie,
- zawiadomienie prokuratury lub policji o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, jeśli czyn wypełnia znamiona przestępstwa,
- kary administracyjne,
- współpraca z innymi organami, takimi jak: Policja, prokuratura, Krajowa Administracja Skarbowa, Państwowa Straż Pożarna, organy samorządowe, organy wydające pozwolenia środowiskowe,
- wnioski do organów wydających pozwolenia o cofnięcie lub zmianę pozwoleń.

W przypadku utrudniania lub uniemożliwiania kontroli, tj. w sytuacji, w których przedsiębiorca nie wpuszcza inspektorów, ukrywa dokumentację, uniemożliwia pobór próbek, WIOŚ może korzystać z pomocy Policji. Prowadzący kontrolę WIOŚ mogą żądać asysty Policji, aby zapewnić bezpieczeństwo i umożliwić wykonanie czynności kontrolnych.

Za uniemożliwianie lub utrudnianie kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska grozi administracyjna kara pieniężna wymierzana w drodze decyzji przez właściwy organ Inspekcji.

Zgodnie z art. 31c ustawy o IOŚ kto:

- 1) uniemożliwia organowi Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzanie kontroli albo
- 2) utrudnia organowi Inspekcji Ochrony Środowiska przeprowadzanie kontroli

- podlega karze pieniężnej w wysokości od 10 000 zł do 100 000 zł.

Decyzji może zostać nadany rygor natychmiastowej wykonalności.

Należy również wskazać na wynikającą z art. 12 ust. 4 ustawy o IOŚ kompetencję wojewódzkiego inspektora ochrony środowiska do wydania w trakcie kontroli decyzji w przedmiocie wstrzymania: działalności w zakresie stwarzającym zagrożenie zdrowia lub życia ludzi albo zagrożenie zniszczenia środowiska (pkt 1), oddania do użytku obiektu budowlanego, zespołu obiektów lub instalacji niespełniających wymagań ochrony środowiska (pkt 2).

28. Czy prowadzono ogólnopolską analizę korelacji pomiędzy koncentracją ww. instalacji (np. duże skupienie kurników i chlewni występuje w województwach wielkopolskim i mazowieckim), a:

a) przekroczeniami parametrów mikrobiologicznych lub obecnością antybiotyków w wodzie – lub czy wprowadzono takie wymogi monitoringowe w przypadku lokalizacji o zwiększonej koncentracji kurników i chlewni?

b) obecnością azotanów,

c) przypadkami skażeń bakteriologicznych ujęć wody pitnej?

Według informacji pozostających w dyspozycji Ministerstwa Zdrowia, w Polsce nie prowadzono dotychczas ogólnokrajowych badań ani analiz epidemiologicznych dotyczących zależności pomiędzy koncentracją ferm przemysłowych a parametrami wskazanymi w pytaniu 28 lit. a–c oraz pytaniu 29 lit. a–d.

Nieliczne badania prowadzone w tym obszarze w Polsce były ograniczone do strefy oddziaływania na środowisko pojedynczej fermy. Takie badanie było prowadzone w ramach grantu Narodowego Centrum Nauki pn. „Intensywny chów drobiu – identyfikacja zmian zachodzących w środowisku przyrodniczym i ich wpływ na zdrowie człowieka”. W ramach tego badania opublikowano serię prac, których wykaz jest dostępny na stronie Narodowego Centrum Nauki pod adresem: https://projekty.ncn.gov.pl/index.php?projekt_id=464441. W 2021 r. w Instytucie Medycyny Pracy im. Jerzego Nofera dokonano przeglądu literatury dotyczącego występowania i rozprzestrzeniania antybiotykoopornych bakterii na fermach hodowlanych i w ich otoczeniu w Polsce i Ukrainie, który opublikowano w poniższym artykule.

Jeżak K, Kozajda A. *Occurrence and spread of antibiotic-resistant bacteria on animal farms and in their vicinity in Poland and Ukraine-review. Environ Sci Pollut Res Int.* 2022 Feb;29(7):9533-9559. doi: 10.1007/s11356-021-17773-z.

Z pracy tej wynika, że dostępne dane potwierdzają obecność antybiotykoopornych bakterii w środowisku łańcucha żywnościowego pochodzenia zwierzęcego w obu krajach. Trudno jest jednak porównać skalę rozprzestrzeniania się bakterii wielolekoopornych w Polsce z innymi krajami UE ze względu na brak bardziej kompleksowych badań i monitoringu prowadzonego na dużą skalę. W Polsce opublikowano szereg badań dotyczących oporności bakterii chorobotwórczych wyizolowanych ze środowiska zwierząt gospodarskich, jednak zazwyczaj obejmowały one pojedyncze gospodarstwa, bardzo ograniczoną liczbę próbek i nie uwzględniały genotypowego znakowania lekooporności. Z dokonanego przeglądu literatury wynika, że ryzyko transmisji bakterii opornych na antybiotyki dotyczy nie tylko hodowli zwierząt, lecz także innych obiektów łańcucha dostaw żywności pochodzenia zwierzęcego, w szczególności rzeźni.

29. Czy Ministerstwo Klimatu i Środowiska we współpracy z Ministerstwem Zdrowia analizowało wpływ koncentracji ferm przemysłowych na:

- a) zachorowalność na choroby przewodu pokarmowego,
- b) sepsę bakteryjną,
- c) zakażenia enterokokami i *E. coli*,
- d) śmiertelność w gminach o wysokiej koncentracji ferm?

30. Czy prowadzone są analizy epidemiologiczne łączące dane środowiskowe (wody, gleby) z danymi o zachorowaniach i zgonach w ujęciu lokalnym?

W odniesieniu do pytań 29 i 30 uprzejmie informuję, że według informacji pozostających w dyspozycji Ministerstwa Zdrowia podległe Ministrowi Zdrowia instytuty badawcze nie prowadziły dotychczas analiz epidemiologicznych łączących dane środowiskowe dotyczące zanieczyszczenia wody i gleby z danymi o zachorowaniach i zgonach w Polsce – ani w ujęciu krajowym, ani lokalnym. Ministerstwu Zdrowia nie są również znane opublikowane wyniki badań dotyczące tego typu analiz. Również Główny Inspektorat Sanitarny nie posiada dokumentacji, w zakresie analiz wpływu koncentracji ferm przemysłowych zwierząt na zachorowania u ludzi wywołane przez wskazane w interpelacji jednostki. Informacja na temat sytuacji epidemiologicznej zakażeń i chorób zakaźnych objętych w Polsce nadzorem epidemiologicznym na podstawie ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zapobieganiu oraz zwalczaniu zakażeń i chorób zakaźnych u ludzi, jest dostępna publicznie w serwisie NIZP PZH – PIB: https://www.wold.pzh.gov.pl/oldpage/epimeld/index_p.html.

W biuletynach rocznych dostępne są szczegółowe dane dotyczące nie tylko liczby stwierdzonych, zareportowanych oraz potwierdzonych przypadków chorób zakaźnych na poziomie centralnym, np. w zakresie chorób przewodu pokarmowego, lecz także analizy według wieku i płci osób chorych, miejsca zamieszkania lub środowiska, w tym według województwa oraz w podziale miasto/wieś, sezonowości zachorowań itp. Tym niemniej nie są to szczegółowe analizy lokalne.

Zgodnie z poniższymi przepisami:

- art. 2 i 3 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zdrowiu publicznym – zadania z zakresu zdrowia publicznego obejmują m.in. monitorowanie i ocenę stanu zdrowia społeczeństwa, zagrożeń zdrowia oraz jakości życia związanej ze zdrowiem, edukację zdrowotną dostosowaną do potrzeb różnych grup społeczeństwa, promocję zdrowia i profilaktykę chorób, a zadania te realizują, współdziałając ze sobą, organy administracji rządowej zgodnie z kompetencjami określonymi w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej;

- art. 14 i 43 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa – samorząd województwa wykonuje zadania o charakterze wojewódzkim w zakresie ochrony zdrowia oraz spraw związanych z bezpośrednim zagrożeniem interesu publicznego, zagrażających bezpośrednio zdrowiu i życiu lub mogących spowodować znaczne straty;

- art. 7 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym – zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, w szczególności w zakresie ochrony zdrowia.

w przypadku wystąpienia sytuacji wskazującej na lokalne zagrożenie lub potrzeby zdrowotne społeczności organy samorządowe, we współpracy z właściwymi inspekcjami

działającymi w obszarze zdrowia publicznego, mogą podejmować określone decyzje i działania.

Z wyrazami szacunku

Anita Sowińska
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Klimatu i Środowiska
/ – podpisany cyfrowo/